

GORAN ALEKSIĆ
PEĐA GRBIN
ZASTUPNICI U
HRVATSKOM SABORU

PREDSJEDNIKU
HRVATSKOG SABORA

Predmet: amandman na konačni Prijedlog zakona o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjem sklopljenih u Republici Hrvatskoj, P.Z. br. 121

Na temelju članka 196. Poslovnika Hrvatskog sabora, na konačni Prijedlog zakona o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjem sklopljenih u Republici Hrvatskoj, P.Z. br. 121, podnosimo sljedeći

AMANDMAN

Članak 1. Zakona mijenja se i glasi:

„(1) Ovaj Zakon se primjenjuje na ugovore o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenim u Republici Hrvatskoj između dužnika i neovlaštenih vjerovnika.

(2) Ovaj Zakon se primjenjuje i na druge pravne poslove sklopljene u Republici Hrvatskoj između dužnika i neovlaštenih vjerovnika koji su nastali kao posljedica ili se temelje na ugovoru o kreditu s međunarodnim obilježjima iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Ugovorima o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenima u Republici Hrvatskoj iz stavka 1. ovoga članka i drugim pravnim poslovima iz stavka 2. ovoga članka smatraju se i pravni poslovi sklopljeni izvan granica Republike Hrvatske ako se radi o takvim pravnim poslovima koje je kao dužnik sklopila fizička osoba u svrhu za koju se smatra da je izvan njene struke ili profesije (potrošač) s neovlaštenim vjerovnikom koji djeluje u svojoj struci ili profesiji (poduzetnik), pod uvjetom da je poduzetnik:

(a) provodio svoje komercijalne ili stručne djelatnosti u Republici Hrvatskoj ili

(b) bilo kojim sredstvima usmjeravao takve aktivnosti na Republiku Hrvatsku

te da je ugovor obuhvaćen opsegom tih aktivnosti.“

Obrazloženje:

Člankom 6. stavkom I. Uredbe (EZ) br. 593/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. o pravu koje se primjenjuje na ugovorne obveze (Rim I) propisano je:

„Ne dovodeći u pitanje članke 5. i 7., ugovor koji sklopi fizička osoba u svrhu za koju se smatra da je izvan njegove struke ili profesije (potrošač) s drugom osobom koja djeluje u svojoj struci ili profesiji (poduzetnik) podliježe pravu države u kojoj potrošač ima uobičajeno boravište, pod uvjetom da poduzetnik:

- (a) provodi svoje komercijalne ili stručne djelatnosti u državi u kojoj potrošač ima uobičajeno boravište, ili
- (b) bilo kojim sredstvima usmjerava takve aktivnosti na tu državu ili na više država, uključujući tu državu,

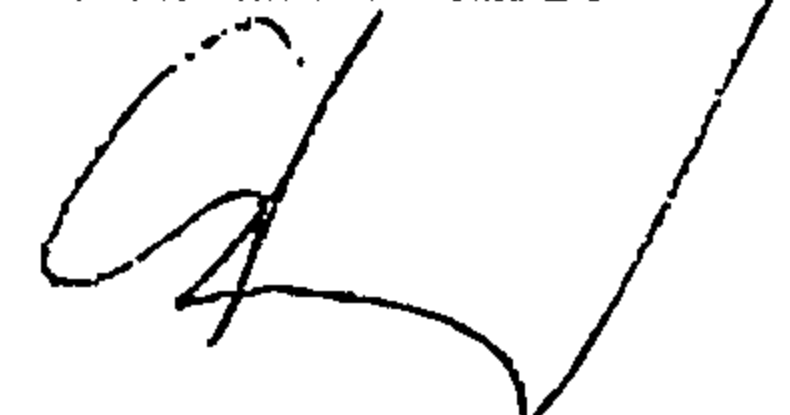
te da je ugovor obuhvaćen opsegom tih aktivnosti.“

Imajući uvidu da je predmetna Uredba obvezujuća za sve države članice Europske unije, u pitanjima rješavanja sukoba zakona, kao i da je njome izrijekom propisano pravo koje se primjenjuje na potrošačke ugovore, smatramo potrebnim promijeniti članak 1. Zakona na opisani način, kako bi osigurali da se u slučajevima kada su ugovori o kreditu sklapani s potrošačima na njih primjenjuju odredbe ovog Zakona i onda kada ti ugovori nisu fizički sklopljeni u Republici Hrvatskoj, ali s njom imaju vezu na način utvrđen u članku 6. Uredbe.

Također, a iz nomotehničkih razloga, u amandman su uvrštene i primjedbe koje je Vlada Republike Hrvatske iznijela u svojem očitovanju i u amandmanu br. II. na članak 1. Zakona.

U Zagrebu, 13. lipnja 2017. godine

Goran Aleksić

Peđa Grbin

